

Škof Hieronim:
"Mi kar gorimo od pohlepa po denarju in medtem ko rohnimo proti denarju, polnimo vreče z zlatom in nič nam ni dovolj."

Cerkveni bog?

Katoliška cerkev - najbogatejši nedržavni subjekt

Razmisli in sodeluj

Časopis za ljudi, ki iščejo resnico

<http://razmisli.blog.siol.net>, www.zrtve-cerkve.org

brezplačno

št. 8 - marec 2010 - letnik 4

Bogastvo katoliške cerkve

Katoliška cerkev v Sloveniji in po svetu je izjemno bogata organizacija. Nekateri cenijo njeno premoženje na več 1.000 milijard po vsem svetu in v Sloveniji na več milijard evrov. S tem premoženjem upravlja samo en človek, to je rimski papež, ena oseba upravlja z bogastvom, o katerem lahko večina držav samo sanja. Papež uporablja to bogastvo za politične namene, namesto da bi ga razdelil med reveže, s čimer še povečuje prepad med bogatimi in revnimi. Čeprav papež stalno pridiga o ljubezni do bližnjega in dobro ve, da vsak dan zaradi lakote umre več 10.000 otrok, milijoni in milijoni pa stradajo, pa kljub temu ni videti njegovih dejanj za odpravo revščine oz. prepada med bogatimi in revnimi. Očitno se njegova ljubezen do bližnjega nanaša samo na bogate. Kdaj pa revni?

Cerkev je najstarejša svetovna državna tvorba in je razširjena po vsem svetu, predvsem v zahodnem svetu. Kot že navedeno, je katoliška cerkev neizmerno bogata, saj njeno celotno premoženje, to je premoženje po vsem svetu, po ocenah nekaterih poznavalcev znaša več 1.000 milijard evrov. Gre za nepredstavljivo veliko premoženje. Cerkev je največji nedržavni zemljiški posestnik zahodnega sveta. V Rimu je že približno 1/3 vseh stavb v posesti katoliške cerkve. Ta je tudi največji verski gospodarski koncern na svetu in angažiran na področju nepremičnin, kemije, elektronike, vrednostnih papirjev, ..., poseduje pa tudi mnoge banke. Cerkev ima v lasti tudi večje število raznih medijev, preko katerih vpliva na javnost. Ob takšnem neizmernem cerkvenem premoženju pa vsak dan na svetu zaradi lakote umre več 10.000 otrok, čeprav cerkev na vsakem koraku uči ljubezen do bližnjih. Nemški nadškof zasluži mesečno približno 11.000 evrov, nemška država pa izplača katoliški cerkvi letno za okoli 10 milijard evrov raznih subvencij. Tudi v Italiji je podobno, cerkev je deležna državnih subvencij v višini okoli 3 milijarde evrov. Cerkev pa je v obeh državah upravičena tudi do davčnih oprostitev, ki v Italiji znašajo okoli 6 milijard, v Nemčiji pa kakšne 3.

Zelo bogata je cerkev tudi v Sloveniji. Njeno pre-

moženje (nepremičnine, premičnine, vrednostni papirji, ...) se ceni na več milijard evrov. V okviru denacionalizacije je že dobila za slabih 200 milijonov evrov premoženja, mnogo od tega gre na račun premoženja fevdalnega izvora. Katoliška cerkev preko svojih sestavnih delov poseduje okoli 5.000 raznih objektov in približno 40.000 hektarjev različnih zemljišč, vse v vrednosti več milijard evrov. Cerkvene organizacije so oproščene plačila nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za objekte za versko dejavnost, kar velja tudi za davek na dediščine in darila. Čeprav je cerkev v Sloveniji zelo bogata, pa kljub temu vsako leto dobi od Republike Slovenije mnogo sredstev in tako množi svoje bogastvo. Katoliška cerkev oz. njeni sestavni deli kot tudi organizacije, ki so jih ustanovile cerkvene organizacije dobijo mnogo denarja tako iz državnega kot proračunov lokalnih skupnosti. Letno dobi cerkev iz vseh javnih virov na kakršni koli pravni podlagi več kot 10 milijonov, v letu 2008 je iz teh virov dobila najmanj okoli 20 milijonov evrov. Po

podatkih ljubljanskega Dnevnika (18.6.2009) so v letu 2008 okoli 40% prihodkov Nadškofije Ljubljana predstavljala vplačila države in občin (dotacije, subvencije in odškodnine iz naslova denacionalizacije), kar zneso okoli 1,9 milijona evrov.

V svetu in v Sloveniji je huda kriza. Ljudje izgubljajo delo, podjetja propadajo, država se zadolžuje, da bi omilila posledice krize. Število revnih ljudi se hitro povečuje, številka se v Sloveniji verjetno giblje že okoli 1/3 vseh prebivalcev Slovenije. V krizah so najbolj prizadeti revni, pa tudi srednji sloj. Za reševanje krize oz. omilitev njenih posledic je potrebno mnogo sredstev, šteje vsak evro. Ker je virov vedno manj oz. se iz njih nabe- re premalo sredstev, je potrebno poiskati nove vi-

re, predvsem tiste, ki ne ogrožajo revnih oz. državnih sredstev. Eden izmed teh virov je tudi ta, da se preneha financirati bogate. Tako tudi katoliško cerkev oz. njene organizacije, ki je, kot že večkrat navedeno, izjemno bogata. Nepravilno in nemoralno je, pa tudi v nasprotju z načelom ločenosti drža-

ve in cerkve, in ob upoštevanju dejstva, da je katoliška cerkev tuja oseba in da so njeni sestavni deli (škofije, župnije, ...) ustanovljene po tujem pravu, da slovenski davkoplačevalci, še posebej, če so nekatoliške vere kot npr. judje, muslimani, pravoslavni, prakristjani, ali če so ateisti, financirajo super bogato katoliško cerkev. Zato je potrebno, da se čimprej preneha s kakršnim koli javnim financiranjem katoliške cerkve in njenih sestavnih delov oz. drugih cerkvenih organizacij ali njihovih dejavnosti. Da se to uredi, pa je naloga vlade in državnega zbora, ki sta plačana, da delujeta v korist Slovenije in ne tujih in domačih super bogatašev.

.....

Društvo je pripravilo peticijo za odpravo državnega financiranja katoliške cerkve, ki bo z zbranimi podpisi poslana na vlado in v državni zbor. Če želite, jo lahko podpišete. Več o peticiji na našem spletnem naslovu www.zrtve-cerkve.org

.....

Kaj predstavlja 20 milijonov evrov, ki jih je v letu 2008 od države dobila cerkev:

- približno 30.000 minimalnih plač ali
- 200 garsonjer ali
- izgradnjo nevrološke klinike ali
- 13 magnetnoresonančnih tomografov ali
- 5 izgub Mure d.d. v letu 2008.

Evangelizacija in bogatenje pod krinko dobrodelnosti! Kako dolgo še?

Evangelizacija ljudi je bistvena dolžnost katoliške cerkve, poudarja papež Benedikt XVI. Verniki katoliške cerkev so si po zakoniku cerkvenega prava dolžni prizadevati, da se božje oznanilo odrešenja vedno bolj širi med vse ljudi po vseh krajih zemlje. Ta dolžnost torej veže vernike na vseh področjih življenja, kakor tudi v vseh državah. Zato poteka evangelizacija tudi v Sloveniji in to na vseh področjih. Eno izmed teh področjih je dobrodelnost.

Katoliška cerkev je na področju dobrodelnosti ustanovila karitas, ki deluje na več ravneh (župnije, škofije, ...). Ker je karitas cerkvena organizacija, ki je dolžna uresničevati cilje svoje cerkve. Ker je glavni cerkveni cilj evangelizacija družbe, torej obramba in širjenje katoliške vere, velja seveda to tudi za karitas. Bistvo karitasa torej ni pomoč ljudem, temveč obramba in širjenje vere. Za doseganje tega cilja uporablja karitas vsa sredstva, tudi necerkvena. Za evangelizacijo karitas tako uporablja tudi sredstva, ki jih dobi iz javnih proračunov. Čeprav se ta sredstva navzven uporabljajo za pomoč ljudem, pa je bistvo tega evangelizacija. Dobrodelnost je torej samo v funkciji obrambe in širjenja vere in nima svoje lastne vrednosti. Karitas je sredstvo katoliške cerkve za evangelizacijo Slovenije in pridobivanje ljudi na svojo stran. Dobrodelnost je tu drugotnega pomena.

Karitas vsako leto razdeli ljudem za več milijon-

Jezus iz Nazareta: Laže gre namreč kamela skozi šivankino uho, kakor bogataš pride v Božje kraljestvo. (Lk 18,25) In papež?

nov evrov pomoči. Seveda nekaj sredstev zadrži zase. Kje dobi ta sredstva? V letu 2007 so javna sredstva predstavljala okoli 40% vseh sredstev karitasa, ostalo pa so bila sredstva raznih donatorjev. Slovenska vlada je v letu 2009 Rdečemu križu Slovenije in Slovenskemu Karitasu namenila vsakemu po 500.000 evrov kot pomoč za njuno dobrodelno dejavnost. Karitas je v letu 2008 prejel tudi 2 milijona evrov za odpravo posledic neurja v juliju in avgustu. Poleg tega dobi karitas mnogo sredstev tudi iz drugih javnih virov, tako občinskih kot tudi na nivoju ministrstev. Cerkev sicer pomaga ubogim, vendar večinoma s tujimi in ne s svojimi sredstvi, čeprav ima le-teh na pretek. Mariborska nadškofija je v letu 2007 namenila karitasu 5% svojih prihodkov, v letu 2008 pa 14,5%. Ljubljanska nadškofija je v letu 2008 na-

Slovenska Karitas je do 17. februarja 2010 zbrala slabih 240.000 evrov za pomoč prizadetim v potresu na Haitiju. Koliko od tega je prispevala katoliška cerkev? Verjetno bolj malo ali pa nič. Pomoč s tujim denarjem, svojega pa rajši v banke. Enako tudi v Čilu?

Nietzche:
"Cerkev je največja korupcija, kar si jih je mogoče zamisliti."

"Po mnenju nekaterih naj bi papeška banka vsak trenutek razpolagala s sto milijardami evrov gotovine." (Jure Ernožnik, Vatikan, delniška družba, Mladina, 17.7.2009)

menila karitasu samo 1,4% svojih prihodkov, to je 66.000 evrov, leto poprej pa 4,46%, kar znaša 49.215 evrov. Ti podatki povedo vse. Karitas ima v Nemčiji premoženje, ki je po podatkih iz leta 1995 znašalo več deset milijard evrov (slovenski državni proračun je okoli 10 milijard).

Dobrodelnost je zelo prefinjen način obrambe in širjenja katoliške vere v Sloveniji, v katerem na žalost sodeluje tudi slovenska država in preko nje tudi davkoplačevalci. Judi, muslimani, protestanti, prakristjani, ateisti in drugi morajo financirati dejavnost organizacije, ki je do njih zelo nestrpna.

Ker je katoliška cerkev neizmerno bogata organizacija, je tudi s tega vidika nerazumljivo, da rena Slovenija financira karitas. Država s financiranjem karitasa pomaga Vatikanu, torej tuji osebi, in sodeluje pri evangelizaciji in katolizaciji slovenske družbe. Čeprav je ločena od cerkve, ji pomaga pri širjenju njenega vpliva in verskega nauka. Ali zaradi nevednosti, ker ne pozna bistva katoliške cerkve, torej njenega nasilnega in izključujočega nauka, ali pa, ker je od nje odvisna? Mogoče pa je še kakšen drug razlog. Država kot hlapec cerkve? Do kdaj še? Kdo je za politiko več vreden? Ljudstvo ali cerkev?

Nemški nadškof zasluži mesečno približno 11.000 evrov, minimalna plača v Sloveniji pa je okoli 700 evrov. To pomeni, da nadškof mesečno zasluži toliko kot približno 15 delavcev z minimalno plačo. Kako malo je vreden slovenski delavec v primerjavi s cerkvenimi dostojanstveniki. Pa mora ta tako slabo plačan delavec kljub temu financirati super bogato organizacijo, kateri pripada nemški nadškof. Koliko pa zasluži kardinal?

Bogastvo katoliške cerkve v Sloveniji

Čeprav je katoliška cerkev v Sloveniji, kot seveda tudi po svetu, zelo bogata, je Republika Slovenija nerazumljivo radodarna do nje in njenih institucij. Država namreč financira oz. sofinancira razne projekte in dejavnosti te cerkve, kot npr. kurate, katoliške gimnazije, katoliško osnovno šolo, teološko fakulteto, cerkvene arhive, socialne prispevke duhovnikov, katoliške skavte, katoliška društva, oratorije, vrtnice in domove za ostarele, karitas, oskrbo žrtev trgovine z ljudmi, mišlavljanje in drugo, pa tudi katoliške gozdove. Letno država preko raznih uradov in ministrstev ter občin transferira katoliški cerkvi in njenim institucijam v Sloveniji več kot 10 milijonov evrov, v letu 2008 pa je bilo teh sredstev vsaj približno 20 milijonov. Gre za znesek, ki so ga cerkev oz. njeni sestavni deli ali organizacije dobili na kakršni koli pravni podlagi in za različne namene. Koliko izgub Mure d.d. iz leta 2008, izguba tega podjetja v tem letu pa je znašala nekaj čez 3 milijone evrov, bi lahko s tem denarjem pokrili? Mogoče bi lahko rešili vsa podjetja iz sistema Mura, če bi npr. namesto za teološko fakulteto v Ljubljani, ta letno dobi okoli 2 milijona evrov javnih sredstev, in socialne prispevke duhovnikov, tudi okoli 2 milijona evrov letno, ta denar vsako leto namenili za prestrukturiranje Mure. Ali bi v tem primeru izgubilo delo toliko ljudi, kot jih je po zlomu Mure? Socialni problemi se poglobljajo, bogastvo katoliške cerkve pa veča in to tudi na račun države. Cerkevno premoženje je sedaj vredno več milijard evrov.

Cerkev kot gospodarski subjekt

Katoliška cerkev preko svojih podjetij in drugih institucij obvladuje velik del slovenskega gospodarstva. Razni cerkveni gospodarski subjekti imajo delnice oz. deleže drugih podjetij. Razen tega pa so škofije ustanovile tudi podjetja kot npr. Metropolitano d.o.o. in Gospodarstvo Rast d.o.o. Metropolitano d.o.o., ki jo je ustanovila Nadškofija Ljubljana je imela v letu 2008 3.637.103 evrov čistih prihodkov od prodaje in dobička nekaj čez milijon evrov. Nadškofija Maribor, Škofija Celje in Škofija Murska Sobota so ustanovile podjetje Gospodarstvo Rast d.o.o., ki je imelo v letu 2008 704.122 evrov čistih prihodkov od prodaje in 415.005 evrov dobička, odprte pa ima kar tri transakcijske račune. Preko tega podjetja Nadškofija Maribor obvladuje tudi Zvon ena holding d.o.o., ki ima deleže v mnogih slovenskih podjetjih. Cerkev je prisotna v kemiji, gozdarstvu, turizmu, telekomunikacijah, finančnih storitvah, trgovini, založništvu in drugje. Po mnenju poznavalcev je vrednost tega premoženja več 100 milijonov evrov. Katoliška cerkev je po naravi stvari religiozna organizacija in tako cerkve in druge verske skupnosti opredeljuje tudi zakon o verski svobodi. Zato je nerazumljivo, da država dopušča, da se cerkev tako ali drugače ukvarja s pridobitnimi oz. gospodarskimi dejavnostmi. Še posebej zaradi tega, ker je v cerkvenem pravu jasno določeno, da morajo verniki skrbeti za vzdrževanje svoje cerkve, ta lahko celo predpiše cerkveni davek za pokrivanje svojih potreb. Ali ne bi bilo normalno, da bi cerkev predpisala davek svojim članom in če ga ti ne bi plačali, bi ga izterjala preko svojega cerkvenega sodišča. Vprašanje je, ali cerkvena gospodarska dejavnost služi pridobivanju sredstev za religiozno delovanje ali za povečevanje političnega in gospodarskega vpliva v družbi.

Denacionalizacija – vračilo fevdalnega premoženja

Katoliška cerkev je na račun vračila nacionaliziranega premoženja že dobila vrnjeno za okoli 200 milijonov evrov premoženja, vsi postopki pa še niso končani. Poleg tega je cerkev dobila še mnogo sredstev na račun odškodnin za nezmožnost uporabe nacionaliziranega premoženja, tako je npr. dobila kar 8,1 milijona evrov odškodnine za nezmožnost uporabe denacionaliziranega objekta na Vrbanški 30 v Mariboru, kot tudi 221.000 evrov odškodnine za nezmožnost uporabe objekta v Kamniku, kjer je sicer okrajno sodišče. Zneski iz tega naslova bodo visoki in se bodo verjetno gibali v desetine milijonov evrov. Zanimivo pri vsem tem je tudi dejstvo, da so edino cerkve oz. verske skupnosti upravičenci za vračilo premoženja fevdalnega izvora, druge osebe pa ne. Jasno je, zakaj se samo verskim skupnostim vrača to premoženje. Zaradi katoliške cerkve oz. nemoči slovenske države v razmerju do Vatikana. Na ta način se neizmerno povečuje cerkveno premoženje, s katerim upravlja tuj vladar – vladar, ki spada v kategorijo absolutističnih vladarjev. Čeprav je Slovenija po ustavi demokratična republika, z delom premoženja pri nas upravlja tuj absolutistični vladar, saj po kanonu 333 Zakonika cerkvenega prava namreč zoper sodbo, odlok ali odločbo papeža ni ne priziva ne pritožbe. Cerkev je dobila vrnjenih že več 1000 ha raznih zemljišč, vključno z gozdovi, večje število stanovanjskih enot in poslovnih pro-

storov. Nihče v zasebnem sektorju v Sloveniji ne bo imel v lasti toliko nepremičnin kot katoliška cerkev preko svojih subjektov. Tako kot je v drugih zahodnih deželah, je tudi v Sloveniji: cerkev postaja največji nedržavni zemljiški oz. nepremičninski posestnik. Koliko se bo njeno premoženje povečalo še za odškodnine za nezmožnost uporabe nacionaliziranih nepremičnin, je še uganka. Bodo pa te številke izjemno velike, saj je država mariborski nadškofiji, kot že navedeno, samo za odškodnino za nezmožnost uporabe objekta na Vrbanški 30 v Mariboru priznala 8,1 milijona evrov. Če znaša samo odškodnina za ta objekt 8 milijonov evrov, koliko bodo znašale odškodnine za vse cerkvene objekte? Ali bodo šle številke v desetine ali celo stotine milijonov, saj denacionalizacijski postopki trajajo izjemno dolgo?

Cerkvene nepremičnine

Katoliška cerkev preko svojih organizacij poseduje izjemno velik nepremičninski fond. Po podatkih katastra poseduje okoli 5000 stavb in okoli 40.000 hektarjev raznih zemljišč, od gozdov, njiv, travnikov do sadovnjakov in vinogradov. Površina cerkvenih gozdov se približuje številki 30.000 hektarjev, kmetijskih zemljišč ima okoli 15.000 hektarjev. Koliko milijard evrov je vredno to nepremično premoženje? Poleg tega cerkev zasluži s prodajo lesa, kar bi glede na gozdno površino in ceno kubika lesa lahko letno znašalo več 10 milijonov evrov. Verjetno mnogo zasluži tudi z odajanjem nepremičnin v najem.

Občinska radodarnost

Slovenske občine so zelo radodarne s plačili cerkvi oz. njenim organizacijam. Tako je Mestna občina Ljubljana v letu 2008 na kakršni koli pravni podlagi nakazala cerkvenim organizacijam kar okoli 1 milijon evrov. Več kot polovica te vsote gre na račun odkupa zemljišča, kar je dokaj nesporno, razen če se vprašamo, ali ni odkupljeno zemljišče fevdalnega izvora, oz. ali je bilo to v preteklosti pridobljeno na pošten in zakonit način. Znano je namreč, da je cerkev pridobila mnogo zemljišč s prevarami ali na nepošten način. Mnogo občin je cerkvenim organizacijam izplačalo več kot 100.000 evrov, zelo redke pa so občine, ki cerkvi niso dale nobenih sredstev.

Nakazila nekaterih občin v letu 2008 (v evrih):

- Ljubljana: okoli 1 milijon (tudi nakup nepremičnine)
 - Vrhnika: 300.000
 - Domžale: več kot 200.000
 - Logatec: okoli 200.000
 - Celje, Železniki in Slovenska Bistrica: vsaka okoli 150.000
 - Kamnik: okoli 120.000
 - Maribor: okoli 110.000
- Vir: podatki občin

Sredstva iz javnih razpisov

Mnogo sredstev je cerkev dobila na javnih razpisih. Vse lepo in prav, bi rekel marsikdo. Vendar pa temu ni tako. Tudi sredstva, ki jih cerkev dobi na teh razpisih, so javna sredstva, tako kot tista, ki jih cerkev dobi kot donacijo brez razpisa. V obeh primerih cerkev uporabi denar za svoje namene. Tudi projekti, ki jih cerkev prijavi na javne razpise, so projekti s katerimi se izvaja dejavnost katoliške cerkve, ne glede na to, kakšne vsebine so, pa tudi če gre za socialne ali kulturne vsebine. Vse te vsebine morajo namreč biti prežete s cerkvenim duhom in preko njih je potrebno širiti katoliško vero. Ker je v skladu s 7. členom ustave država ločena od cerkve in država zato ne sme financirati cerkve oz. njenih dejavnosti in projektov, saj potem ni več nevtralna, postavila se je namreč na stran cerkve, tudi ne bi smela financirati cerkve oz. njenih dejavnosti preko javnih razpisov. Še posebej tudi zaradi tega, ker je katoliška cerkev tuja pravna oseba, njeni sestavni deli (škofije, župnije, ...) pa so ustanovljeni po kanonskem pravu, torej tujem pravu.

Cerkvena vzgoja in izobraževanje

V Sloveniji deluje več katoliških zavodov, ki se ukvarjajo s šolstvom. To so Škofijska gimnazija Vipava, Zavod Antona Martina Slomška, Zavod sv. Frančiška Saleškega in Zavod sv. Stanislava za vzgojo. Sedaj, poleg štirih gimnazij, v Ljubljani deluje tudi že prva cerkvena osnovna šola. Cerkev ima tudi teološko fakulteto, ki je celo del Univerze v Ljubljani, je torej del javnega sektorja, kar ostale niso. Mislili bi, da je plačnik cerkvenega šolstva katoliška cerkev, vendar pa ni tako. Glavni plačnik tega šolstva je Republika Slovenija, ki letno nameni za cerkveno šolstvo okoli 10 milijonov evrov. Mnogo denarja država, v njenem okviru pa predvsem lokalne skupnosti, namenja tudi za katoliške vrtnice, ki jim plača del razlike med ceno programa in plačilom staršev. Verjetno gre za ta namen več milijonov evrov na letni ravni. Tako je Občina Domžale v letu 2008 plačala cerkvi oz. njenim vrtcem okoli 220.000 evrov, Mestna občina Ljubljana je Uršulinskemu zavodu nakazala 116.036,16, več kot 100.000 evrov je v letu 2008 namenila katoliškemu otroškemu varstvu tudi Mestna občina Celje, Mestna občina Maribor pa je vrtcu Montessori nakazala 38.562,73 evrov. Vsaka cerkvena organizacija je dolžna širiti katoliško vero oz. evangelizirati ljudi. To velja tudi za cerkveno šolstvo, tako osnovno, kot srednje, seveda pa tudi fakultetno. Zato te organizacije to tako ali drugače tudi počno. Pri tem pa sodeluje s svojimi sredstvi tudi država, ki tako cerkvi pomaga pri širjenju katoliške vere. Tako ni več nazorsko nevtralna, kar bi morala biti v smislu 7. člena ustave. Podobno velja tudi glede katoliških vrtcev, ki jih je v Sloveniji kar nekaj. Tam poteka katoliška vzgoja otrok, ki jo s svojimi sredstvi podpirajo državni organi oz. lokalne skupnosti. To ni v nasprotju samo s 7. členom, temveč tudi z 41. členom ustave, po katerem imajo tudi otroci glede verske vzgoje svobodo vesti in s tem verske opredelitve oz. opredelitve glede dotične vzgoje. Otrok bi moral dati svojo privolitve h katoliški vzgoji, to pa lahko da šele, ko je dovolj star in zrel, da se lahko pravilno odloči. Obiskovanje katoliških vrtcev, kot tudi osnovne šole, je tako v nasprotju z ustavo, saj otrok k temu ni dal soglasja oz. njegovo soglasje nima teže, saj v tem času še ni sposoben sprejemati prečiščenih in zrelih odločitev v smislu 3. odstavka 41. člena slovenske ustave. Ker tudi za občine velja 7. člen, torej načelo ločitve, in seveda tudi 41. člen ustave, se postavi vprašanje, ali tudi občine ne delujejo protustavno.

Nakazila državnih organov v letu 2008 (v evrih):

- Obnova in vzdrževanje cerkvenih sakralnih objektov: več kot 2 milijona
 - Cerkveno srednje šolstvo: okoli 7 milijonov
 - Socialni projekti: okoli 900.000
 - Karitas: več kot 2 milijona
 - Cerkveni arhivi: okoli 150.000
 - Obnova in vzdrževanje gozdov: okoli 180.000
 - Slovenske katoliške misije po svetu in Rafaelova družba: okoli 100.000
 - Socialni prispevki za duhovnike: okoli 2 milijona
 - Teološka fakulteta: okoli 2 milijona
 - Cerkveni vrtnice: več kot 1 milijon
 - Katoliški mediji: okoli 290.000
 - Kurati: okoli 200.000
 - Pomoč katoliški cerkvi: 35.000
 - Ostalo: ...
- Vir: podatki državnih organov

Financiranje teološke fakultete

Letno dobi teološka fakulteta za svoje delovanje približno 2 milijona evrov. Ta fakulteta je, čeprav je del javnega šolskega prostora oz. del javne (državne) univerze, tudi institucija katoliške cerkve. Ima dvojni značaj, tako je po eni strani del katoliške cerkve, po drugi strani pa del države oz.

Republike Slovenije. Učitelji so v glavnem teologi, večina izmed njih je celo duhovnikov. Študijski program je sestavljen iz kopice predmetov, ki so tipično verski oz. konfesionalni kot npr. sklopi predmetov s področja biblije, eksegeze stare in nove zaveze, liturgije in bogoslužja, kot tudi npr. nauk o Bogu, nauk o Kristusu, nauk o zakramentih, misiologija in drugo. To so predmeti, preko katerih katoliška cerkev posreduje svoj nauk študentom oz. slušateljem. To so očitno tudi predmeti, ki jih Republika Slovenija, ker je teološka fakulteta njen del, posreduje svojim študentom. Država tako posreduje v javni prostor vero neke verske skupnosti in na ta način tudi podpira to versko skupnost, zaradi česar je zgubila svojo versko nevtralnost, saj se je zelo jasno postavila na stran katoliške cerkve in ji tako s tem pomaga pri širjenju njene vere. Država se je v tem delu identificirala s katoliško cerkvijo, s čimer je kršeno tudi načelo sekularizacije oz. ločitve države od katoliške cerkve. Država ni versko nevtralna, kar bi glede na načelo ločenosti države in verskih skupnosti iz 7. člena ustave morala biti, temveč preferira točno določeno versko skupnost in njeno vero. 2 milijona evrov javnega denarja torej služi širjenju katoliške vere. Duhovnik dr. Štuhec, profesor te fakultete, je v letu 2008 izjavil, da judi danes delajo velike neumnosti in so vredni marsikatero obsodbe (Večer, 11.2.2008), Tibetansko budistično kongregacijo Dharmaling pa je označil kot trojanskega konja, ker naj bi bil eden izmed piscev t.i. Guličevega zakona budist (Dnevnik, 9.6.2006). Javna sredstva za zmerjanje drugače verujočih!? Nekaj prejemkov duhovnikov na teološki fakulteti v letih 2006 in 2007: Juhant Janez 90.559, Košir Borut 70.043, Krašovec Jože 80.916, Oevirk Drago Karl 64.383 in Štuhec Janez 78.284 evrov. Plačali so jih slovenski davkoplačevalci, čeprav so duhovniki katoliške cerkve.

Nakazila Mestne občine Ljubljana v letu 2008 (skupaj 978.744,75 EUR)

1. Župnija sv. Jakob ob Savi: 627,27
 2. Škofijska karitas Ljubljana: 19.301,33
 3. Župnijska karitas Lj.-Štepanja vas: 15.314,69
 4. Župnijski urad/župnija Lj.-Šentvid: 547,73
 5. Župnija Lj.-Vič: 635.540,00
 6. Župnija/župnijski urad Lj.-Črnuče: 600,00
 7. Župnijska karitas Lj.-Črnuče: 200,00
 8. Društvo katoliških pedagogov Slovenije: 2.985,00
 9. Mohorjeva, d.o.o.: 1.842,49
 10. Škofijska klasična gimnazija: 38.712,45
 11. Čebela, dnevno varstvo karitas: 7.847,59
 12. Društvo SKAM, skupn. kat. mladine: 800,00
 13. Združenje/zveza slo. kat. skavtinj in skavtov: 7.190,00
 14. Društvo Barka: 17.180,14
 15. Zavod dom Marije in Marte Logatec: 2.808,77
 16. Zavod Salesianum: 45.591,50
 17. Župnijski vrtec Vrhnika: 4.967,41
 18. Mladinsko informacijski center: 4.950,96
 19. Društvo mladinski ceh: 3.520,00
 20. Zavod Pelikan-karitas: 28.441,56
 21. Frančiškanski družinski inštitut: 3.084,00
 22. Uršulinski zavod: 116.036,16
 23. Društvo prostovoljcev Vincencijeve zdobrote: 12.500,00
 24. Župnijski zavod sv. Martina, Kranj: 524,40
 25. Župnijski zavod Medvode: 5.676,30
 26. Društvo prijateljev poti sv. Jakoba v Slov., Ljubljana: 450,00
 27. Zavod sv. Ignacija, Lj.: 1.505,00
- Vir: Mestna občina Ljubljana

Duhovniki celo že državni uslužbenci

Katoliška cerkev je prodrla v mnoge pore države. Tako so njeni duhovniki celo državni uslužbenci na ministrstvu za obrambo, saj opravljajo kurat-

Koliko je vredna ta cerkvena stavba?

